

SomSEN horizon

Jaargang 12 - nummer 22 - Mei 2009

- ◆ *Nieuwe Horizonnen voor Chris SomSEN*
- ◆ *Stap in de ontstaansgeschiedenis van de SomSENS*
- ◆ *IJspret*
- ◆ *De SomSENS en Nederland door Amerikaanse ogen*
- ◆ *Het SomSENweekeinde in IJzerlo*
- ◆ *Mijn vaders geboorteplaats, Eibergen*
- ◆ *Honderd jaar oude klompen*
- ◆ *Herbert SomSEN uit Aalten vertrok naar Florida*
- ◆ *Kranten rondbrengen is gezond werk*
- ◆ *Zo kom je op de TV*

BESTUUR SOMSEN STICHTING

Johan Somsen [1089], *voorzitter en vertaler (Engels)*

Schietbaanweg 11, 8162 GP Epe
Tel: 0578-629 893 / 06 290 324 84
E-mail: johan.f.somsen@wxs.nl

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort

Tel: 033-461 96 43
E-mail: somsenstichting@casema.nl

Jan van Daatselaar [679], *penningmeester*
Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde

Tel: 0544-375 783
E-mail: j.van.daatselaar@hetnet.nl

Berto Somsen [423], *database*
Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen

Tel: 0545-476 272
E-mail: bc.somsen@telfort.nl

Harry Somsen [146], *redactie Somsen Horizon*

Doetinchemseweg 30, 7021 BS Zelhem
Tel: 0314-621011
E-mail: somsen@oudzelhem.nl

Helmut Somsen [1562], *archieven Duitse betrekkingen*

Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
Bundesrepublik Deutschland (BRD)
Tel: 0049-287 35 36
E-mail: helmut.somsen@t-online.de

Oscar Somsen [2040], *webmaster*
De Gailliesingel 46, 6716 LC Ede

Tel: 0318-625566
E-mail: somsen-nacion@planet.nl

Wim Somsen [518], *evenementen*
Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne

Tel: 0315-652 115
E-mail: jwsomsen01@hetnet.nl

ADVISEURS SOMSEN STICHTING

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*

Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
Tel: 038-454 23 60
E-mail: somsgenealogie@kpnplanet.nl

John Somsen [2353], *USA betrekkingen*
4579 Daisy Drive, Kissimmee

FL 34746-6386, USA
Tel: 001 407 397 91 07
E-mail: somsen@crocker.com

INTERNET

Somsen website: www.somsen.org

BANKZAKEN USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
920 East Bay Dr., NE# 3D301, Olympia,

WA. 98506-1222, USA
Tel: 001 360 786 15 83
E-mail: hollamer@aol.com

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting
Verschijningsfrequentie: 1 x per jaar, in mei
Oplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die **jaarlijks** minimaal € 15,- overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting te Lichtenvoorde. Een hoger bedrag wordt zeer **gewaardeerd!**

Redactie Somsen Horizon

E-mail: somsen@oudzelhem.nl
Aanleverdata kopij en foto's voor
Nieuwsbrief 2: vóór 1 oktober 2009
Nieuwsbrief 3: vóór 1 januari 2010
Somsen Horizon 23: vóór 1 maart 2010

Lay-out: Ruud Wassink

Druk: Arboris KopieTotaal B.V. Zelhem

Wij staan overname van tekst graag toe, mits met bronvermelding.

Inhoud

	pag.
Bestuur, adviseurs, colofon, doelstelling en inhoudsopgave	2
Voorwoord	3
Nieuwe Horizonnen voor Chris Somsen	4
Een stap terug in de ontstaansgeschiedenis van de Somsens	7
IJspret	7
Het Ganzendiep bij Kampen bevroren	9
De Somsens en Nederland door Amerikaanse ogen	9
60 jaar getrouwd - een heel lange tijd!	11
Het Somsenweekeinde in IJzerlo	12
Campingweekeinde van 21 - 23 augustus 2009	13
Een weekeinde terug naar mijn vaders geboorteplaats, Eibergen	13
Honderd jaar oude klompen	15
Oproep	15
Herbert Somsen uit Aalten vertrok naar Florida	15
Kranten rondbrengen is gezond werk	16
Gemeente Aalten eert Rudolf Brunsveld	17
50 jaar getrouwd	17
Zo kom je op de TV	17
Familieberichten	19

Doelstelling Somsen Stichting

De Stichting heeft ten doel:

Het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- ◆ het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familiegeschiedenis;
- ◆ het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- ◆ het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- ◆ het uitgeven van een periodiek;
- ◆ het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- ◆ het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Op de omslag

Somsen rallyauto bij de Chinese muur

Voorwoord

Toevloed van nieuwe donateurs en... een nog niet eerder ontdekte Somsen uit de 16e eeuw

Als u deze woorden leest, zult u misschien met enige verbazing de wenkbrauwen fronsen, want vaak kunnen we het niet laten om in ons familietijdschrift een oproep te doen om nieuwe donateurs te werven omdat dat voor familiestichtingen als de onze nu eenmaal van vitaal belang is. Er ontvallen ons immers ieder jaar weer familieleden en daarom is nieuwe aanwas van ons ledenbestand noodzakelijk. Nu leest u echter dat er een toevloed van nieuwe donateurs is en de achtergronden daarvan wil ik u niet wil onthouden. Parallel hieraan loopt een bijzondere ontdekking waarover ik u hierna zal inlichten.

Van onze penningmeester vernam ik dat we binnen zeer korte tijd een aantal nieuwe donateurs hebben mogen inschrijven en allen waren zij aangemeld door hun ouders. In alle gevallen stelden de ouders het zodanig op prijs dat kun volwassen kinderen kennis nemen van ons familietijdschrift Somsen Horizon en van de andere activiteiten van onze stichting dat zij hun kinderen een jaar - en soms zelfs meer - donateurschap cadeau hebben gedaan.

Goed voorbeeld doet goed volgen en bij deze besluit ik hetzelfde te doen - en u voor te gaan - en doe ik een donateurschap cadeau aan mijn jongste dochter die al bijna tien jaar niet meer in Nederland woont en dit soort dingen heeft laten verwateren. Doet u met me mee, u hebt vast wel een of meer volwassen kinderen die ons familietijdschrift nog niet ontvangen?

We hebben onlangs een interessante ontdekking gedaan: we hebben een Somsen gevonden die vermeld wordt in de gerechtelijke protocollen uit Bredevoort van 1572 en met hem is de geschiedenis van onze familie waarschijnlijk met bijna een halve eeuw verlengd. De oudste vermelding van onze familienaam dateert immers uit 1609. Het bericht is slecht zeer summier, maar het gewicht ervan is daardoor niet van geringere betekenis. Berndt Sumps had zich schuldig gemaakt aan een gering vergrijp: hij had teveel turf gestoken. In hoger beroep bij het gerecht in Zutphen kwam het op 12 april 1572 tot een schikking. Toch wel een ondernemend baasje en zeker ook niet de domste en volgzaamste om in beroep te gaan en daarvoor helemaal naar Zutphen te reizen - een reis van ca. 55 km die in die dagen hoogstwaarschijnlijk te voet moest worden afgelegd. Nu de afstand in de tijd zo groot is, zou het voor ons natuurlijk veel spannender zijn geweest als er echt iets schokkends te vermelden

was: een spannende rechtszitting met een nog spannender terechtstelling of een sappig schandaal. Maar dat kunnen we u helaas niet bieden. Toch vormen deze paar regels uit dit oude archief een prachtig stukje informatie: we weten nu dat er ver voor Geert Sumps, geboren ca. 1666, al Somsens bestonden. We danken deze vondst aan een buurvrouw van onze penningmeester. Zij was bezig oude archieven te vertalen naar hedendaags Nederlands en stuitte daarbij op deze vroege voorouder van ons. Natuurlijk staat het niet helemaal vast dat deze Somsen aan ons verwant

Johan Somsen

is omdat we geen verdere aanknopingspunten hebben, maar zijn naam komt met de onze overeen en zijn woonomgeving ook en de naam is wel zo uniek dat de kans zeer reëel is dat hij bij ons hoort.

Het is in ieder geval een bijzonder verschijnsel dat er in meerdere opzichten uitbreiding in onze familie te bespeuren is: én een nieuwe voorouder gevonden én een aantal nieuwe donateurs van onze stichting.

Zoals u hebt kunnen constateren hebben wij u in een Nieuwsbrief in januari 2009 op de hoogte gehouden van het wel en wee in onze familie. Hiermee hebben we de oude

regelmaat van twee edities van Somsen Horizon doorbroken. We waren hiertoe echter genoodzaakt om het voortbestaan van ons tijdschrift te kunnen garanderen - onze nieuwe redacteur hebben we bereid gevonden op voorwaarde dat hij maar één uitgave per jaar hoefde te verzorgen en daar zijn we hem nog steeds erg dankbaar voor. In ruil daarvoor ontvangt u echter wel vaker een Nieuwsbrief. Zoals het er nu uitziet zal dat zijn in januari/februari en in het najaar. Omstreeks Mei komt dan steeds Somsen Horizon uit. Op deze manier wordt u in feite vaker op de hoogte gehouden van wat er speelt.

U bent ook steeds van harte welkom een bijdrage te leveren voor een van onze publicaties. Het is beslist niet noodzakelijk een geheel afgerond artikel in te zenden; alleen de achtergrondinformatie, liefst met enkele foto's, is ook voldoende. Wij verwerken het dan tot een artikel. Er zijn vast interessante gebeurtenissen uit uw nabije omgeving te melden en uit ervaring weten wij dat vele Somsens over de hele wereld die met grote belangstelling lezen.

Namens het bestuur,
Johan Somsen [1089]

Nieuwe Horizonnen voor Chris Somsen

door Chris Somsen [1382]

Afgelopen juni 2008 werd voor mij een droom werkelijkheid. Ik ben al jaren een groot liefhebber van "Le Dakar" of zoals het vroeger heette Parijs - Dakar.

Een woestijn rally die in 1979 voor het eerst werd gereden.

Niek Goverts met wie ik al meer dan 40 jaar bevriend ben besloot, na een avond praten over hoe mooi het toch zou zijn om eens mee te doen aan deze Rally, dat het niet bij woorden moest blijven. Omdat dit ook een prachtige manier was om zijn bedrijf Holland Cranes te promoten zijn we gaan informeren wat we zoal moesten regelen. Dit viel nog niet mee. Afgezien van een tamelijk lange weg om een FIA licentie te halen, is vooral de financiële kant een erg grote belemmering om als "gewone" man mee te doen. Ik moest dan ook al snel erkennen dat het voor mij bij een droom moest blijven. Maar Niek had inmiddels al een auto aangeschaft en besloot toch door te gaan en wilde wel graag gebruik maken van mijn als "Dakarfan" opgedane kennis.

Niek Goverts

Wel reed ik mee als navigator bij de nationale wedstrijden die nodig waren om de licenties te halen. Na ervaring te hebben opgedaan in Marokko tijdens de Tuareg Rally, besloot Niek dat het tijd werd om mee te doen aan het grote werk. Helaas werd de Dakar Rally die altijd in januari wordt verreden dit jaar afgelast door de dreiging van aanslagen gericht tegen de deelnemers aan deze rally. Maar er was nog een alternatief. Rene Metge, een ervaren Dakar man organiseerde dit jaar voor het eerst de TRANSORIENTALE RALLY. Deze rally start in St. Petersburg Rusland en gaat via Kazakstan naar Peking om te finishen aan de voet van de Chinese muur. Inmiddels was de sponsoring van het team uitgebreid met de Firma PRODECT van mijn zwager Bert Alberts [1384]. En samen hadden Niek en Bert besloten dat ik mee "moest". De financiële kant van het verhaal werd volledig door de sponsoring

gedekt. En na een gesprek met mijn werkgever die mij twee weken betaald verlof sponsorde, "want je moet ook nog met je gezin op vakantie" zo stelde hij, was er nog de meest belangrijke drempel te nemen. Hoe vertel ik het mijn vrouw? Na de conclusie dat drie weken wel lang maar ook wel vol te houden was, kon ik een jongensdroom werkelijkheid laten worden. Voor de nodige ervaring had Niek contact gezocht met Henk Vercoelen. Henk heeft inmiddels al 10 Dakars meege maakt en zou de servicetruck besturen wat voor deze motorrijder overigens ook een nieuwe ervaring was. Er brak een tijd aan van weinig slaap en veel sleutelen om de auto, een Landrover Discovery, en de service truck op tijd klaar te krijgen.

Klaar voor vertrek. v.l.n.r. Niek Goverts zijn zoon Stefan, Henk Vercoelen (achter het stuur Bert Alberts [1384] Chris Somsen [1382] Willem Somsen [1378])

Vertrek uit Hardenberg

Maar op Zondagavond 8 juni vertrokken Henk Vercoelen en Willem Somsen[1378] in de truck met daarop de rallyauto richting Rostock om daar op de boot te gaan. Dit vertrek was eigenlijk gepland voor zaterdagmorgen 7 juni maar de landrover weigerde te starten, wat pas op zondagmorgen gebeurde na een nacht doorwerken zonder slaap en twee nachten voor onze monteur Otto Dolstra. Toen na één uur rijden de truck in Duitsland bleef staan met kapotte wiellagers leek de start van de rally nog moeilijker te halen dan de finish. Niek vertrok onmiddellijk naar Duitsland om daar te assisteren en besloot om de rallyauto eigenhandig samen met Willem naar St. Petersburg te rijden. De Duitse politie verbaasd achterlatend. En terwijl Otto en ik op maandag in het vliegtuig naar Rusland zaten, reden Niek en Willem via Denemarken, Zweden en Finland naar St. Petersburg om daar in de nacht van dinsdag op woensdag aan te komen. Wij hadden ondertussen bij de organisatie de geplande keuring kunnen verzetten van dinsdag naar woensdag. En terwijl de gerepareerde servicetruck bijna arriveerde werd de landrover vlak voor sluitingstijd goedgekeurd voor de rally. Voor ons gevoel hadden wij op dat moment de eerste overwinning al behaald ook al hadden we nog geen enkele wedstrijd-kilometer gereden. Nadat Willem was teruggevlogen naar Nederland kon het HOLLAND CRANES RALLY TEAM met Niek Goverts en Chris Somsen [1382] in de Rallyauto 242 en Henk

Vercoelen, zijn vrouw Liudmila Gubina en Monteur Otto Dolstra in de servicetruck 641 beginnen aan de 10726 kilometer van St. Petersburg naar Peking. Voor we donderdag 12 juni echt konden beginnen aan de wedstrijd was er op woensdagavond een officieel startpodium op het Paleisplein in St. Petersburg.

Somsen op het Paleisplein in St. Petersburg

Een historische locatie in de Russische geschiedenis. Het is dit plein en de omliggende Hermitage met het winterpaleis waar in 1905 de Russische revolutie begon. Hier werden alle wedstrijddeelnemers voorgesteld aan het grotendeels Russische publiek.

Dus zo kon het gebeuren dat de naam Somsen luid over dit historische plein klonk. Donderdagmorgen begint de dag vroeg. De Rally gaat nu pas echt beginnen. De eerste dagen wil de organisatie zo snel mogelijk uit de bewoonde wereld. Dit betekent bijna 1700 kilometer verbindingstukken waarvan maar 163 echte wedstrijdkilometers in twee dagen. Henk Vercoelen rijdt de truck. Zijn Russische vrouw Liudmila navigeert en Otto probeert te slapen zodat hij uitgerust kan sleutelen aan de Landrover die door ons is omgedoopt tot "Pekinggeend" nadat Willem een aantal badeendjes had gevonden in de kisten die we gebruiken voor het vervoer van onderdelen en dergelijke. De slechte wegen houden Otto echter wakker. En als halverwege St. Petersburg en Moskou de truck wordt ingehaald door een wiel dat verdacht veel lijkt op het exemplaar dat zich op de achteras van deze zelfde truck hoort te bevinden is de hele assistentie ploeg klaarwakker.

Het wiel is er af gelopen

Ook de finish halen zal een hele strijd worden. Na een reparatie langs de weg waar ook wij assistentie verlenen, rijdt de truck door naar Moskou voor een definitieve reparatie. Wij vervolgen de rally 1 dag zonder assistentie. De wegen zijn slecht, de verbindingroutes zijn lang en de specials zijn kort. De organisatie is echter perfect: iedere dag is er een goed ontbijt en hoe laat je 's avonds ook binnenkomt je kunt altijd nog warm eten en de mensen die ons bij start en finish begeleiden hebben altijd een vriendelijk en motiverend woordje klaar. Het bivak in Yelabooga aan het eind van de derde dag is erg indrukwekkend. Er is een plek uitgekozen boven op een berg met een magnifiek uitzicht op de rivier de Kama. De Kama is de langste zijrivier van de Wolga. Hij ontspringt in het centrale deel van de Boven-Kama Hoogte bij de selo (dorp) Koeligi in het noordoosten van Oedmoertië. De naam van deze rivier vind je ook terug bij de Russische Kamaz vrachtwagens die met een sterk team meedoen aan deze rally. In dit bivak is een grootse ontvangst voorbereid door de plaatselijke bevolking en hun hoogwaardigheidsbekleders. Met muziek en dans worden we vermaakt. Helaas is de tijd te krap om er lang van te genieten. Er moet worden gesleuteld en, indien mogelijk, ook nog wat geslapen worden voor we aan de laatste twee dagen Rusland beginnen. Als we de grens Rusland Kazakstan passeren komen we in Kazakstan, wat achteraf het slechtste stuk van deze rally blijkt te zijn.

De horizon in Kazakstan

Grote kale steppes doorsneden door lange rechte en erbarmelijk slechte wegen zorgen ervoor dat de verbindingroutes nog zwaarder zijn dan de specials. Het uitzicht vanuit de auto kun je het best omschrijven als de tekeningen die we vroeger maakte met een horizon waarbij in één punt alle lijnen samenkomen. De hoofdstad Astana is dan ook een groot contrast met de rest van Kazakstan. Astana (voorheen Tselinograd en Aqmola geheten) is de hoofdstad van Kazakstan, en ligt aan de rivier Isjim, in Noord-Kazakstan, in een vlak steppegebied. De stad, die volgens schattingen ruim 550.000 inwoners telde in 2005, is sinds 1997 de hoofdstad van Kazakstan. Tijdens de specials in Kazakstan komen we tot twee keer toe muurvast te staan bij een doorwaadbare plaats. Bij de eerste wor-

den we door een Tsjechische Liaz die samen met de Ginaf van Hugo Duisters oprijdt losgetrokken.

Losgetrokken door het Liazteam

En bij de tweede is een camerateam van de organisatie ons behulpzaam om de "pekingeend" weer uit het water te halen. Misschien was de bijnaam toch niet zo'n verstandige keus want een eend en water? Maar goed, we rijden nog steeds het levert ons alleen een tijdstraf op van drie uur en omdat we eerder al een waypoint hebben gemist komt onze totale straftijd op 6 uur.

Chris Somsen

Als we de grens van Kazakstan naar China passeren vallen we van de ene verbazing in de andere. Sta je in Kazakstan drie uur te wachten voor twee stempels, bij de Chinezen ben je in no time over de grens ondanks een veelvoud aan formaliteiten (Chinees rijbewijs, Kenteken, papierencheck en geld wisselen). Wat een strakke organisatie bij deze mensen. Als we vervolgens het land binnen rijden staan langs de weg in alle plaatsen veel mensen langs de kant.

En ze zijn overal superenthousiast. Als je stopt om te tanken wordt je belaagd door de mensen voor handtekeningen en foto's. Bij één tankstation is het zelfs zo erg dat de politie het tankstation afzet met lint zodat we "rustig" kunnen tanken. We voelen ons net een paar popsterren. Wat twee "boeren" met een paar stickers op de auto al niet teweeg kunnen brengen. De wegen in China zijn perfect en vooral een verademing voor ons serviceteam. De rally wordt nu ook echt serieus en lijkt volgens ervaren Dakarrijders zwaarder dan de Dakarrally. De Gobiwoestijn is het toneel voor de

komende dagen. Het is de grootste woestijn van het continent Azië. Hij ligt in het noorden van China en in het zuiden van Mongolië. Hij meet 1600 kilometer van zuidwest naar noordoost en 800 kilometer van noord naar zuid, en is 1.295.000 vierkante kilometer groot. Hierdoor is de woestijn ook meteen één der grootste woestijnen ter wereld. Vooral na de rustdag bij Turfan, China's laagste punt, 152 m onder de zeespiegel en meer dan 40 graden Celsius, is het zwaar.

Tijdens de "Briefing" waarbij we elke avond te horen krijgen wat er de volgende dag voor bijzonderheden zijn, horen we dat de plek en vooral de temperatuur die hier heerst tijdens de rustdag representatief zijn voor de rest van de Rally. Hoge duinen en lange afstanden doen hun sloopwerk onder de deelnemers. Voor de Landrover lijken de duinen echter de ideale omstandigheden te zijn. Daar waar anderen blijven steken in het zand vliegt onze "pekingeend" over de tot 120 meter hoge duinen alsof hij nooit anders heeft gedaan. We klimmen dan ook weer in het klassement. Zelfs ervaren rijders komen bij ons informeren met wat voor bandenspanning we rijden. Het wordt niet uitgesproken maar je leest de verbazing van de gezichten van de andere teams die met veel groter budgetten werken dan wij. Het "lelijke" eendje blijkt een krachtige zwaan. Domme pech in de laatste twee specials voorkomt een top 10 klassering.

Maar als we uiteindelijk 28 juni zonder uitlaat, met een lekke radiator, gerepareerde motorsteun en stuurpomp aankomen bij de Chinese muur worden we met applaus ontvangen. Van de 52 gestarte auto's komen er 30 aan de finish waarvan wij als 23e. Ons doel, Peking halen, is meer dan gehaald met dank aan alle mensen die ons in de voorbereiding hebben geholpen en de diverse teams die ons in de bivakken behulpzaam waren zoals CO2 lassers van MAN, het vervaardigen van een nieuwe motorsteun door het Bowlerteam van TechnoRaid en de onderdelen en hulp van het Dutch team Dakar van Pascal de Baar. Deze

De Finish bij de Chinese Muur. v.l.n.r. Otto Dolstra, Chris Somsen, Niek Goverts, Liudmila Gubina en Henk Vercoelen

Finish bij de Chinese muur

laatste was ook in St. Petersburg al de reddende engel in nood.

Tot slot nog dit. De lokale bevolking in de drie landen heeft op ons veel indruk gemaakt door het enthousiasme waarmee men ons ontving. Het spijt ons dan ook dat we geen tijd namen voor de bestuurder die ons tijdens een proef tegenkwam op een smal weggetje en die zijn raampje opendraaide om met ons te praten nadat we ruimte hadden gemaakt om hem te laten passeren. Hij zal niet hebben begrepen waarom we zo'n "haast" hadden.

Als u meer wilt zien of lezen over het team en de rally kijk dan eens op www.hollandcranes.com en klik dan op Rally of direct op Transoriëntale.

Een stap terug in de ontstaans- geschiedenis van de Somsens

door Harry Somsen [146]

Berndt Sumps moet in 1572 voor de rechtbank verschijnen.

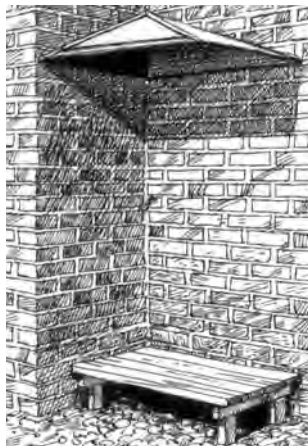
In de Gerechtelijke Protocollen van Bredevoort 1571-1572 komen wij bij een rechtspraak in 1572 Berndt Sumps tegen. Daaruit kun je concluderen dat de familienaam ouder is dan wij tot op heden wisten.

Als eerste Somsen treffen we in 1666 Geert Sumps in onze familie geschiedenis aan. Wel bestaat er een document uit 1609 met daarin onze familienaam, maar daarmee wordt een vroege bewoner van het Sompstedeken bedoeld: Lubbert Albers die later echter ook Sumps genoemd wordt.

De Drost en rechter, Jaspas van Broickhusen, met zijn helpers Johan Laerberch, Harmen Nachtegale, Herman Evertz, Derich ter Ville en Marten Kalwage trekken vanuit Zutphen naar Bredevoort om in het huis van Hermans Evers recht te spreken. Dit vindt plaats op 12 maart 1572.

Jaspas van Broickhusen houdt zitting en spreekt op deze locatie recht in het richteramtbre Bredevoort over een aantal overtredingen. Het betreft een aantal zaken over een handgemeen en over mensen die teveel turf hebben gestoken, meer dan was afgesproken. Het was gebruikelijk dat op zondagmorgen voor de kerkdienst in een

zogenaamde "Kerckenspracke" afgekondigd werd welke nieuwe wettelijke verordeningen van kracht werden. Zo was in dit geval meegedeeld dat men niet onbeperkt turf mocht steken.

**Tekening van een
Kerckenspracke bankje**

De rechtbank spreekt Berndt Sumps erop aan dat hij schuldig bevonden wordt aan het bovenmatig halen of laten halen van turf uit het buitengebied. Dit is in strijd met de bekendmaking op de "Kerckenspracke". De rechtbank acht bewezen dat het met paard en wagen is gebeurd. De rechtbank acht Berndt Sumps dan ook schuldig en wil hem daarvoor veroordelen.

Berndt geeft aan dat hij mogelijk teveel heeft gehaald en bekent onder voorbehoud schuld maar geeft aan dat hij bij het Schepengerecht in Zutphen in hoger beroep wil gaan.

Op de zitting van het Schepengerecht op 12 april 1572 in Zutphen bij rechter Jaspas van Broickhusen en zijn helpers Herman Toben en Johan Holsten, gaat Berndt zich verdedigen. Een gedeelte van de meegenomen turf mocht hij wel steken, maar hij is kennelijk te enthousiast geweest (Een Somsen kwaal). Als hij merkt dat hij er niet zonder boete onderuit komt, stelt Berndt een schikking voor.

Over de uitspraak heb ik niets kunnen vinden, maar een gebruikelijke boete voor dit soort overtredingen was een tonnetje bier.

Als bron van deze geschiedenis hebben wij de Gerechtelijke Protocollen 1571-1572 van het richteramtbre Bredevoort mogen inzien die door de Oudheidkundige Werkgemeenschap ADW (Aalten-Dinxperlo-Wisch) opnieuw op papier gezet zijn. Het was Jenneke Hiensch, een buurvrouw van onze penningmeester Jan van Daatselaar, die bij het uitzoeken van de protocollen Jan op de hoogte bracht en deze gegevens aan ons beschikbaar stelde.

IJspret

door Johan Somsen [1089]

Door de eeuwen heen hebben de bewoners van Nederland zich 's winters op het ijs verplaatst op schaatsen. In de prehistorie gebruikte men eenvoudige schaatsen - glissen - die men vervaardigde van paardenbeens. Tegenwoordig bedienen we ons van de meest moderne schaatsen. De vreugde die er altijd mee gepaard gaat, is door de eeuwen heen echter niet veranderd. De oude meesters uit de 16e en 17e eeuw geven ons daar een duidelijk beeld van.

Sinds deze lage landen aan de zee bevolkt zijn, hebben de bewoners zich in perioden van vorst op het ijs voortbewogen op schaatsen. In Nederland zijn op diverse plaatsen archeologische vondsten gedaan waarbij met enige regelmaat voorlopers van onze moderne schaats werden gevonden. Deze vaak duizenden jaren oude schaatsen, die meestal gemaakt werden van paardenbeens, worden *glissen* genoemd. Nog niet zo lang geleden werden er bij Stadskanaal prehistorische schaatsen gevonden die na zorgvuldige

bestudering zelfs klapschaatsen bleken te zijn.

Prehistorische schaatsen van beenderen

Van de Middeleeuwen en de eeuwen daarna is het bekend dat schaatsen een favoriet tijdverdrijf is geweest van onze voorouders. Er is ons een schat aan prachtige schilderijen nagelaten van veel oude meesters. Vooral de 17e - eeuwse meesters hebben ervoor gezorgd dat er in veel musea over de hele wereld schitterende winteraferefen te zien zijn waarbij jong en oud zich op het ijs begeeft. De meest productieve schilder van dit soort taferelen is Hendrick Avercamp (1585 - 1634) maar ook vele andere bekende meesters zoals Pieter Brueghel (1520 - 1569), Frans Hals (1583 - 1666) en Jan Steen (1625 - 1679) hebben de mooiste ijstaferelen nagelaten.

Toen ruim 100 jaar geleden de eerste Elfstedentocht werd gereden - een schaatstocht van ongeveer 200 km langs alle elf Friese steden - werd daarmee geen nieuwe tijd ingeluid, maar werd een duizenden jaren oude traditie bevestigd.

En nu, anno 2009, is er nog niets veranderd in de bele-

Brueghel, schaatstafereel

ving van dit volkje aan de Noordzee. Zodra sloten, vaarten en meren met een laagje ijs bedekt worden, begint op onverklaarbare wijze het bloed van vele Nederlanders sneller te stromen, laten ze alle redelijkheid varen en vaak al nemen de eerste waaghalzen het besluit om over één nacht ijs te gaan.

Ook in onze taal kennen we tal van uitdrukkingen die op het mooie schaatsen slaan en die verraden hoe diep deze sport in ons volk verankerd is: *we moeten niet over één nacht ijs gaan*, we mogen *geen scheve schaats rijden*, we kunnen *een goede schaats rijden*, en we *breken het ijs* als we een wat moeilijke stilte verbreken. Ook kunnen we *ons op glad ijs wagen* en vaak willen we natuurlijk *goed beslagen ten ijs* komen. En dat *alle ijs mensenvleis kost* werd ook deze winter

weer duidelijk want toen we deze winter met miljoenen Nederlanders het ijs op gingen, kostte dat helaas enkelen het leven en kwamen duizenden terecht op de eerstehulpdiensten van de ziekenhuizen.

Helaas kennen we maar weinig koude winters in dit landje aan de zee. Diezelfde zee heeft daar vanzelfsprekend veel invloed op - vaak zijn daardoor de winters immers te warm en verder wordt ook gevreesd voor de negatieve invloeden van de opwarming van de aarde. Maar de winter van 2009 blijft zeker voortbestaan in het geheugen van menig enthousiaste schaatser als een ouderwetse schaatswinter. Net zoals die strenge winter van 1963 en zo zijn er in de beleving van iedere generatie nog vele te noemen.

In de eerste weken van januari brak een vorstperiode aan die ideaal bleek te zijn: gedurende een flinke periode kwamen de temperaturen niet boven het vriespunt, ook overdag niet, en daarbij scheen de zon vaak zo uitbundig dat de omstandigheden om tochten te schaatsen perfect waren.

Schaatsers op De Weerribben

Miljoenen Nederlanders namen extra vrije dagen en trokken massaal naar de zonovergoten ijsvlakten en de beelden die dat oplevert doen zo sterk denken aan wat 400 jaar geleden ook reeds op het doek werd verbeeld.

De kleding is veranderd, de architectuur is niet meer dezelfde en de schaatsen zijn steeds verder ontwikkeld, maar de ijspret is precies hetzelfde gebleven en

Johan Somsen op De Weerribben

het schaatsen, dat ons zo in het bloed zit, kent ook geen onderscheid in sociale klasse en is al evenmin leeftijdgebonden: arm en rijk, jong en oud zwieren met dezelfde vreugde over het bevroren water als de Nederlanders uit de 16e en 17e eeuw.

Die mooie winter van 2009 veranderde ons land even in een waar paradijs. Er bestond even geen crisis, het grote wereldnieuws ging aan ons voorbij, de wereld draaide door terwijl half Nederland tussen de rietkragen gleed op weg naar verre horizons.

Of de oudste Somsens die wij kennen ook aan deze edele sport hebben kunnen deelnemen valt te betwijfelen, want in de omgeving van IJzerlo is niet veel water, maar een van onze huidige verwanten, Wim Somsen [518], heeft dat zeker goedge maakt. Wim heeft maar liefst drie keer de officiële Elfstedentocht gereden en daarnaast nog talloze keren de alternatieve Elfstedentocht op de Weissensee in Oostenrijk waar bij gebrek aan ijs in Nederland een parcours van 200 km wordt uitgezet voor de echte fanaten.

Het Ganzendiep bij Kampen bevroren

door Tineke Stadler - Somsen [135]

In de zomer komen wij altijd al graag bij de caravan van onze ouders Dick [135] en Dikky [133] Somsen - Lenselink aan het Ganzendiep bij Kampen. We kunnen daar altijd terecht om te zeilen, te zwemmen en om gezellig bij elkaar te zijn. Het komt niet vaak voor dat het Ganzendiep helemaal bevroren is. Dus toen in het weekend van 10 en 11 januari 2009 het telefoontje kwam dat je echt kon schaatsen was de beslissing gauw gemaakt! Mijn broer Dirk [136] en zijn vrouw Mirjan [197] en hun kinderen Marline [3922] en Dieder [4941] zijn zelfs twee keer vanuit Hillegom gekomen om van het ijs te genieten. Mijn dochter Evelien [175] en ik uit Didam, hebben er geen spijt van dat we ook zijn gegaan, het was erg leuk!

Mijn vader en mijn moeder hebben de schaatsen niet meer onder gebonden; hij is 2 maart 80 jaar geworden en trok mijn moeder op de slee.

Allemaal op het Ganzendiep bij Kampen

De Somsens en Nederland door Amerikaanse ogen

door Marilyn Olson-Lear [P 3850]

126 jaar nadat Jan Hendrik Somsen en Janna Hendrika Somsen-Rauwerdink in 1881 naar de VS emigreerden, woonden vijftien nazaten van twee van hun kinderen, Hermina Hendrika Somsen-Wernlund and Bernard John Somsen, de wereldwijde Somsen Reünie in IJzerlo bij Aalten in Nederland bij van 17 tot 19 augustus 2007. Tien van deze vijftien maakten een rondreis door Nederland van twee weken in de periode na de reünie.

Marilyn was ook al aanwezig op onze eerste Wereldwijde Somsenreünie in 1997 en tijdens de Grote Somsenreünie in 2002 in Baldwin, WI, USA, vervulde zij daar op zeer voortreffelijke wijze de rol van ceremoniemeester.

Familieleden

De nazaten zijn:

Rij 1: Somsen Reünie Logo; Marilyn Berkseth Olson-Lear, Hermina's kleindochter

Rij 2: Edward Rice; Louise Berkseth Rice, Hermina's kleindochter; John Somsen, Bernard's kleinzoon; Isaac Olson, Hermina's achterkleinzoon; Darla VanderSluis Olson; Nathan Olson, Hermina's achterkleinzoon; Bradley Olson, Hermina's kleinzoon

Rij 3: Edward Rice, Pamela Rice, Cynthia Rice Overman, Patricia Rice, Hermina's achterkleinkinderen; Brigitte Kerr, Becky Kerr Errigo, Hermina's achterkleindochters; John Errigo

Familieleden

Het allerbeste dat Nederland heeft te bieden zijn de Somsens: vriendelijk, gastvrij, ontwikkeld, artistiek,

humorvol - en met hen deelden we familie, cultuur, geschiedenis, verhalen, gelach, voedsel en wijn. De gebeurtenissen tijdens reünie lieten zo duidelijk zien dat de Somsens goed kunnen organiseren en hard kunnen werken om de reünie in de manege te organiseren. Er waren schilderijen van Somsens, muziekinstrumenten, tentoonstellingen, paardrijkunst in het water, muziek, excursies, voedsel en veel plezier. Emma, Yvonne, John, Steven, Theo en Johan reden ons naar de reünie en lieten ons de omgeving zien en soms leenden ze ons hun auto.

Emma liet ons haar drogisterij en huis in Dinxperlo zien, Julia bracht ons naar Xanten in Duitsland waar ze vandaan komt. Albert en Lisa lieten ons Den Haag zien. Theo, Yvonne en Johan, Marien en Mimi en King, Oscar en Yang lieten ons het voor ons zo interessante land van onze grootouders zien en nodigden ons uit in hun huizen voor gesprekken en heerlijke maaltijden.

We voelden ons verbonden met onze verwanten door bezoeken aan hun huizen, de kerken, het gebied waar onze voorouders leefden. We kunnen iedereen van jullie niet genoeg bedanken dat ons bezoek aan Nederland zo fantastisch is geweest!

Maaltijden

Het eten maakte ons bezoek aan Nederland zeer aantrekkelijk. De hutspot die Oscar voor ons maakte was precies dezelfde als die door mijn moeder en grootmoeder gemaakt werden. Uitsmijter en boerenomelet kende ik ook, maar ze waren toch iets anders en nieuw voor ons waren de bitterballen en onze favoriete stroopwafels, die we allemaal gekocht hebben om mee naar huis te nemen. Het heerlijke brood met beleg bij Yvonne en Marien en Mimi, de Franse kaasjes in La Place Restaurant in de Kalverstraat in Amsterdam en het stuk chocolade met een glas wijn in het New York Hotel in Rotterdam waren verrukkelijk en deden een beetje denken aan de Verenigde Staten. Mijn zus Louise en ik waren helemaal gelukkig en aten elk een hele reep chocola!

Wat bijzonder voor ons was, is dat de vrouwen eigenlijk bier hadden moeten drinken omdat dat niet duurder is dan koffie en je krijgt er veel meer van. De lekkerste koffie dronken we overigens in La Place Restaurant in Amsterdam en samen met onze Nederlandse familieleden hebben we ook erg genoten van bier en wijn ondanks dat onze voorouders geheelonthouders waren.

Land en Landschap

Nederland is een mooi land zowel in de stedelijke als in de landelijke gebieden. In het middenwesten in de USA hebben we geen grachten dus we hebben erg genoten van rondvaarten door de grachten van Utrecht en Amsterdam en vooral de nachtrondvaart in Amsterdam was prachtig. Het Vondelpark is zo mooi met zijn prachtige bomen, gazons en eendenvijvers. De meeste rivieren in Nederland hebben prachtige

groene oevers en stromen vredig langs dorpen en steden. De allermooiste tuin die ik ooit gezien heb was die van Paleis het Loo met zoveel mooie bloemperken en fonteinen.

Veel huizen in Nederland hebben mooie tuinen met bloemen en plekjes om buiten te eten: de achtertuin van Emma, Yvonne's boerderij met paardenstallen en weilandjes, de gezellige achtertuin van Theo en Josette en Oscar en Yang.

Architectuur en gebouwen

We hebben echt genoten van de architectuur in Nederland - bouwstijlen die wij niet kennen in het Middenwesten van Amerika, zoals windmolens, kastelen, kathedralen, paleizen en zoveel verschillende plaatsen waar we hebben geloged zoals De Prins in Breedenbroek, Stayokay hotels in Arnhem en Rotterdam, het Queensway appartement in Amsterdam en de plaatsen waar onze voorouders hebben vertoefd zoals hun boerderij Pakkebie (ik heb gehoord dat dat betekent: "pak een biertje" en dat terwijl onze voorouders geheelonthouders waren - hoe ironisch) en hun kerk in Aalten, de St. Helenakerk. We bezochten ook windmolens: de Ooievaar in Terwolde, de molen van Bats en nog een aantal andere.

We hebben het kasteel van Anholt in Duitsland bezichtigd en we hebben een uitgebreide rondleiding gehad in Kasteel Doorwerth en de tuinen ervan met Marien en Mimi en we bezochten Kasteel de Cannenburch in Vaassen. Van Johan hoorden we dat de verschillende patronen op de luiken van boerderijen aangeven bij welk kasteel ze horen.

We de Grote Kerk in Zutphen bezocht, de St. Helenakerk in Aalten, de Dom in Utrecht, de St. Viktorkerk in Xanten, Duitsland, de St. Lubinuskerk en de Bergerk in Deventer en nog een kerk in Apeldoorn die is omgebouwd tot een kantoorgebouw van drie verdiepingen.

De bezichtiging van Paleis Het Loo met zijn stalen, rijtuigen- en autocollectie, galakostuums en tuinen was indrukwekkend. In het paleis was alles van hout: houten vloeren, wanden en soms zelf hout als marmer geschilderd. De schilderijen van alle koningen en koninginnen met hun familieleden was vooral zo interessant omdat Johan van elk de historische achtergronden kende en zelfs de schandalen uit hun levens kende. De Engelse tuinen in volmaakt symmetrie waren de mooiste die ik ooit gezien heb met prachtige gazons, fonteinen, prachtige bloemen en beelden.

We hebben ook zeer genoten van de oude en nieuwe gebouwen in Amsterdam en Rotterdam; we vonden de smalle huizen met trapgevels met de haken om verhuizingen mogelijk te maken zo mooi en wat vormden ze een scherp contrast met de bredere bakstenen huizen in Gelderland. En dan de bruggen over de grachten in Utrecht en Amsterdam en de prachtige oude gebouwen in Bronckhorst, het kleinste stadje van Nederland.

En we hebben genoten van het middeleeuwse feest in Hattem en in Rotterdam van de kubushuizen die op één punt staan, van het gebouw in de vorm van een potlood, van de Erasmusbrug, van de havengebouwen die we op onze rondvaart oor de haven zagen, van het Hotel New York, van Het Nederlands Instituut voor Architectuur en in Utrecht van het Rietveldhuis en in Den Haag van de regeringsgebouwen die we van binnen en van buiten bekeken hebben en ten slotte van vele prachtige gebouwen in Amsterdam.

Kunst

De schilderijen van de Hollandse meesters waren schitterend om te zien. We hebben het Kröller-Müller Museum bezocht, in Amsterdam het Van Gogh Museum en het Rijksmuseum en in Den Haag het Panorama Mesdag. Het panorama van Scheveningen met Den Haag op de achtergrond was zo realistisch dat het nauwelijks te geloven was dat het een cirkelvorming schilderij was en dat we ons niet echt op het strand bevonden. Ik heb vooral genoten van de schilderijen van Van Gogh uit de verschillende perioden uit zijn leven. En natuurlijk hebben we De Nachtwacht van Rembrandt gezien en van Vermeer Het Melkmeisje en Het Meisje met de Parel. In de vier musea hebben we ook werken gezien van Jan Toorop, Johan Anton de Jonge en vele andere grote meesters.

Vervoer

We vonden het erg geriefelijk te reizen met de trein die ons praktisch overal in Nederland heen kon brengen, maar ook trams en bussen en de ondergrondse waren erg comfortabel in Rotterdam en Amsterdam.

De invloed van de Tweede Wereldoorlog

We hebben Airbourne Museum in Arnhem bezocht met de vele voorwerpen en informatie over de slag om de brug over de Rijn bij Arnhem. We hebben ook de "Bridge too Far" over de IJssel in Deventer bezocht; de brug waar de film geschoten werd. Ook hebben we de gebombardeerde St. Viktorkerk bezocht en het Anne Frankhuis, wat onze ogen heeft geopend. We beseften heel sterk wat een sterke invloed de Tweede Wereldoorlog op Nederland gehad moet hebben en ook realiseerden we ons hoe toen zowel Nederlanders als Amerikanen betrokken waren - iets om nooit te vergeten.

Indruk van ons bezoek aan Nederland

Voordat we uit de VS vertrokken zei een Somsen van de koude kant dat je niet zomaar een hele vakantie in Nederland kon doorbrengen tenzij je er familie had. Maar omdat de meesten van ons er inderdaad familieleden hebben, besloten wij twee weken door Nederland te reizen en niet verder Europa in te gaan. Op onze terugreis waren zowel de echte Somsens als de Somsens van de koude kant het erover eens dat het thuisland van onze voorouders en het thuisland

van veel van onze huidige familieleden een prachtig en interessant land is waar oude en nieuwe werelden elkaar ontmoeten en waar vriendelijke mensen wonen en waar het eten heerlijk is. We zijn allemaal blij dat we deze tijd in Nederland hebben doorgebracht en we hopen nog een keer terug te komen.

Dit zijn mijn persoonlijke herinneringen van slechts 17 dagen in Nederland. Het is een onvolledige samenvatting van een land en misschien is mijn geheugen ook niet altijd nauwkeurig geweest, maar het was een bezoek dat ik nooit zal vergeten.

60 jaar getrouwd - een heel lange tijd!

door Henk C. Reijnen [2897]

Op 30 december 2008 vierden Johan Dirk Somsen [1085] en Meta Catharina Somsen -Eskes [1206] hun 60 jarig huwelijksfeest.

Als wakkere stootroeper trof Johan bij het ontschepen van de Indra-pura al meteen zijn Meta-pura, want helder was ze. Op de keukendoekjes stond geborduurd: schoon en rein moet mijn keuken zijn. Dat was de keuken toen en hij is dat nu nog steeds, al is het haar vierde keuken. Maar ook Johan is schoon en ruikt heerlijk als hij 's avonds naar zijn collega's op schilderles gaat. Zit mijn jasje goed, zit mijn dasje goed, vader gaat op stap. Maar ja, hij heeft dan ook een leuke lerares.

Het 60 jarige bruidspaar

Het was voor de kinderen en kleinkinderen, ook het eerste achterkleinkind was erbij, hebben hun best gedaan er een gezellige dag van te maken. En dat is het ook geworden. Vrienden en familie, als is die kring langzaam kleiner geworden, maar vooral ook véél neefjes en nichtjes hebben tot dit éénmalige feest bijgedragen. Zelfs de burgemeester zat als eerste aan de koffie. En als je bij de Somsens bent, dan ben je binnen de korstmogelijke tijd al bij "vroger", want toen was alles veel anders.

Er werden door kinderen en kleinkinderen een hele rij

liedjes gezongen, die toentertijd voor hun verschillende huwelijksfeesten geschreven waren. Ook het nieuwste liedje, op de melodie van Er hangt een paardenhoofdstel aan de muur (erg populair toen Johan en Meta in 1948 trouwden) werd, muzikaal begeleid, door alle aanwezigen uit volle borst meegezongen. En één van Meta's lievelingsliederen Het ruw houten kruis werd door schoon- en kleinzoon met klarinet en keyboard voorgedragen.

De familie op de receptie

Maar ook de oudjes zèlf kwamen aan de beurt. De eerste liedjes, die ze vroeger voor hun kinderen zongen, waren Er was een haveloos ventje en De speelbal. Dankzij het Internet konden de volledige teksten van deze beide liedjes nog opgespeurd worden en moesten natuurlijk gezongen worden. Weliswaar vloeiden er nu minder tranen dan vroeger, maar toch was het ene of andere oog vochtig.

Toen was het plotseling tijd voor een heerlijk koud- en warm buffet. Het zag er niet alleen prachtig uit, maar het smaakte ook uitstekend. Zelfs de achterkleinzoon smulde er lekker van. En het voordeel van zo'n buffet is, je kunt tussen de verschillende gangen nog eens vertellen van "vroger". Want uigepreat ben je nooit. Tenminste niet bij de Somsens. Het was een erg mooi feest en het was reuze gezellig de overgebleven familieleden weer eens te treffen. En60 jaar getrouwd ben je maar één keer. Vader en moeder, bedankt!

Het Somsenweekeinde in IJzerlo

door Harry Somsen [146]

Het Somsen weekeind op 15,16 en 17 augustus 2008 in IJzerlo mag wederom geslaagd genoemd worden. In de loop van de week trokken diverse Somsens met hun caravan of tent naar camping "t Hoftijzer" om daar het Somsen weekeind door te brengen.

Donderdagavond had de bestuursvergadering plaats bij Wim Somsen in het nabij gelegen De Heurne.

Daar werd teruggeblikt op de laatst verschenen Somsen Horizon, het overzetten van de Internetsite

van Amerika naar Nederland en we wierpen een blik vooruit op het Somsen weekeind en het nieuwe nummer van Somsen Horizon. Daarbij kon opgemerkt worden dat de verschijning, nu 1x per jaar, ook te maken heeft met een tekort aan aangeleverde kopij. Naarmate meer Somsens actief meewerken om kopij in te leveren, liefst voorzien van foto's, is het gemakkelijker voor de redactie om een Somsen Horizon te publiceren. Dus vertel uw verhaal als u denkt dat het ook interessant is voor andere familieleden.

Het was prima weer en dat heeft ertoe bijgedragen dat het geheel erg plezierig en zonnig kon verlopen. Er zijn diverse fietstochten in de omgeving gehouden en op zaterdagmiddag vertrokken we traditiegetrouw met fiets en auto naar het Japikshuis waar de heren Smit en Veerbeek ons weer naar het weiland vergezelden om de Somsenboom te bekijken en die te keuren.

De Somsens rondom de boom

Van alle kanten werd de boom bekeken en geconstateerd kon worden dat er zeer goed voor gezorgd wordt. Na het overhandigen van een fles jenever brachten alle aanwezigen een dronk uit op de groei van de boom, de verre voorouders en hun nazaten.

Enkelen hebben een bezoek gebracht aan het Somsenhuis en daar ook nog even de gedenkplaat gepoetst.

Brunsveld, onze cateraar zorgde al vroeg op de avond voor een uitgebreide en overvloedige barbecue

Wij hebben ons het eten op het zonnige terras achter de boerderij goed laten smaken. Doordat veel aanwezige Somsens op het nabij gelegen kampeerterrein stonden, was er voor hen geen risico om op de terugweg naar huis aangehouden te worden met drank op. Door het heerlijke weer liep de ontspannen avond door tot ruim 23 uur en zo hebben wij ook nog kunnen kijken naar de maansverduistering die er die avond was.

Het Somsen terras bij de camping achter 't Hoflijzer

Er werden weer veel verhalen verteld, er werd bijgetankt en een aantal ontbekende stukjes uit de Somsenfamilie-puzzle konden verder ingevuld worden. Theo Somsen uit Vaassen liet zijn zojuist ingebonden exemplaren zien van Somsen Horizon. Hij heeft ze in dezelfde stijl en uitvoering laten inbinden als het Somsenboek 11 jaar geleden. Jan van Daatselaar, onze penningmeester verkocht nog Somsen postzegels en ook een aantal Somsen tasjes, oude Somsen Horizons, e.d. verwisselden van eigenaar. Het hele winkeltje met Somsen artikelen was aanwezig.

Na een rustige zondagmorgen was de middag voor velen gereserveerd om in het 3 km verderop gelegen Dinxperlo naar het Achterhoek spektakel te gaan kijken. Een mix van straattheater, muziek en circusvoorstellingen. Ruim 45 acts waren daar onder de stralende zon te bewonderen en veel Somsens kon je iedere keer weer op andere plekken tegenkomen.

Het was zeer zeker een geslaagde middag waarna een aantal van de campinggasten hun spullen oppakten en weer huiswaarts keerden. De rest bleef op de camping overnachten en ging een dag later naar huis. Deze weekeinden roepen steeds weer herinneringen op aan de geslaagde grote reünies en ze zijn ieder jaar weer de moeite waard. Ik kijk alweer uit naar het volgende Somsen weekeind op 21-23 augustus 2009. Heerlijk.

Campingweekeinde van 21 - 23 augustus 2009

Voor de twaalfde keer organiseren we alweer het "Somsen camping weekeinde" in IJzerlo. Een bezoek

aan onze lindeboom bij het "Jaopikshuus" staat op het programma voor zaterdag. De barbecue in een zeer ontspannen sfeer is weer op zaterdagavond vanaf ongeveer kwart over zeven. De kosten hiervoor zijn € 17,50 per persoon. Hiervoor krijgt u heerlijk eten en hebt u vrij drinken. Daarna ruimen wij gezamenlijk op en doen de afwas. Op zondagmiddag kunnen wij nog een bezoek brengen aan de Oogst en Folkloredag bij museum Smedekinck in Zelhem, dat jaarlijks mede georganiseerd wordt door de redactie van de Somsen Horizon. En misschien wilt u uw tijd zelf indelen en geen verplichtingen hebben. U bent even zo goed welkom! Reserveer deze data, we verwachten weer een heleboel familieleden van ver of dichtbij. Als u wilt deelnemen aan de barbecue graag uiterlijk twee weken van te voren melden per telefoon of e-mail bij Wim Somsen.

Wim Somsen, Hoge Heurnseweg, 7095 CJ De Heurne
Telefoon: 0315- 652115

E-mail: jwsomsen01@hetnet.nl

Een weekeinde terug naar mijn vaders geboorteplaats, Eibergen

door Oscar Somsen [2040]

In het weekeinde van 11 en 12 oktober 2008 zijn wij met mijn vader, Ben Somsen [438] met mijn moeder, Corry Houpst [439] op zoek zijn geweest naar plekken uit zijn jeugd. Dat was een bijzondere ervaring en ik wil daar graag over vertellen. Hoewel, ik moet meteen zeggen dat het moeilijk is het gevoel te beschrijven toen wij voor het eerst het huis zagen waar mijn vader geboren is, of het stadhuis waar mijn grootouders getrouwd zijn. Bezoekers van een van de grote reünies kennen het misschien wel. De verwantschap met het verleden dat je voelt als je iemand ontmoet waar je nog nooit van gehoord hebt, maar die wel familie is.

Maar, laat ik bij het begin beginnen. Jaren geleden deed een vriend mij het idee aan de hand. Hij was zelf met zijn vader op zoek geweest naar plekken uit diens jeugd en had verhalen gehoord die hij nooit eerder had gehoord. Voorjaar 2008 kwam eindelijk het juiste moment en konden we mijn vader voor zijn verjaardag een cadeaubon aanbieden om samen met mijn moeder en de gezinnen van mijn broer Arnold [2041] en ik een weekeind lang op stap te gaan.

Op de ochtend van zaterdag 11 oktober 2008 ontmoeten we elkaar in een café bij Eibergen, een dorp ongeveer 20 km boven Aalten waar mijn vader op 3 mei 1938 is geboren. We ontmoeten daar Dick Somsen [408], neef van mijn vader die nog altijd in Eibergen woont en die veel over de omgeving kon vertellen. Maar het belangrijkste wel, hoe de familie in Eibergen

terecht is gekomen. Het was mijn overgrootmoeder die in 1924 met haar tweede man van Aalten naar Eibergen verhuisde. De landbouwgronden bij Aalten waren beter dan die bij Eibergen, maar werden alsmaar schaarser. Vandaar dat het toch aantrekkelijk werd om naar Eibergen te verhuizen. De familie betrok eerst een boerderij aan de Groenloseweg en na het pensioen huize Mallum, net buiten Eibergen. De boerderij en het huis staan er gelukkig nog.

Huize Mallum in Eibergen

Voorals huize Mallum moet bijzonder geweest zijn. Op het terrein stond nog een boerderij die zo klein was dat hij alleen nog als stal gebruikt kon worden en een oude herberg, die weliswaar grotendeels onbewoonbaar was, maar toch door een oom werd betrokken. De boerderij bestaat nog altijd, en is verbouwd tot apart woonhuis. De herberg is helaas verdwenen.

In Eibergen stonden we lange tijd voor het raadhuis.

Op een heel oud fotootje staan daar mijn grootouders, Johan Gerhard Somsen [363] en Willemina Klijn Hesselink [364] op hun trouwdag, 8 april 1937.

Ik wist zelfs niet waar mijn grootouders getrouwd waren. Maar, nu stonden we op precies dezelfde plek. Voor een deur die er nog precies hetzelfde uitzag. Veel details waren nog te vinden tot aan de gaatjes in de

muur waar ooit het huisnummer heeft gehangen dat op de foto te zien was. Dit gaf een heel bijzonder gevoel

Bij het gemeentehuis in Eibergen.

Links: Quinten Somsen [5522] met zijn grootouders Ben en Corry Somsen.

van verbondenheid met het verleden. Het is een plek waar we zeker terug zullen komen. We namen er een foto van mijn ouders en een jonge telg van de familie die nog geen idee had wat we aan het doen waren.

Onze volgende stop was het geboortehuis van mijn vader aan de Klaashofweg. Deze plek leidt de volgende grote verhuizing in waarvan ik al wat meer wist. Het huis net na het huwelijk van mijn grootouders en net voor de geboorte van mijn vader gebouwd door mijn grootvader die timmerman was. Op een stukje grond dat eerder was verworven. Maar, hier begon de tragedie want het was midden in de crisis en in Eibergen was geen werk voor een timmerman. Wel in Ede. Daar werden kazernes gebouwd. Dus vertrok het jonge gezin, na minder dan een jaar in hun eigen huis te hebben gewoond, zestig kilometer naar het westen. Dat moet een enorme afstand geweest zijn. Eigenlijk weet niemand wat het verlies van hun huis en thuis voor mijn grootouders moet hebben betekend al heeft neef Dick ze jaren later met z'n tweeën wel eens langs het oude huis zien lopen.

Vanaf Ede is de geschiedenis voor mij bekender. Daar ben ik immers zelf vele malen bij mijn grootouders op bezoek geweest. Maar, we waren nog lang niet uitgekeken in Eibergen. We kwamen bij huize Mallum, waar mijn vader bij zijn grootouders op bezoek ging. Daar kwamen de verhalen los.

Voorals van later toen hij met mijn moeder op bezoek ging. Hoe men altijd dacht dat iedereen in het Westen van Nederland honger lijdt. Bij elk bezoek kregen ze grote worsten mee naar huis. En van de prachtige oude tegels die op een dag verdwenen waren omdat een handige verkoper ze had omgeruild voor "handige" formica tegels.

Van daar reden we naar Rekken een kilometer of zes naar het Oosten aan de grens met Duitsland, naar de boerderij waar mijn oma opgroeide. Dit moet echt afgelegen zijn geweest. Eibergen was al alleen per bus bereikbaar. Maar van Eibergen naar Rekken liep alleen een zandweg. Mijn vader weet wel dat hij als kind in Rekken is geweest, maar niet meer hoe hij er gekomen is. Dat kan eigenlijk alleen lopend zijn geweest. Geslapen heeft hij er niet, dus dat betekent dat hij op één dag heen en ook weer terug moet zijn gelopen. Alleen op zondag reed de boer met zijn koets naar de kerk in Eibergen. De rest van de week stond de koets achter de grote deur van de stal, die we ook nu nog goed konden zien en die mijn vader zich nog goed herinnert. Aan beide kanten naast de grote deur bevinden zich twee kleine deuren. Achter de ene stond het paard, en achter de andere de koe.

We hebben dat weekeinde nog veel meer gezien. De school met de Bijbel in Ede waarvan hij aan het eind van de tweede wereldoorlog bijna een jaar vrij had, de ambachtschool in Wageningen waar hij in de pauze een shaggie kon roken bij zijn vader die in buurt werk-

te. Na deze en vele andere plaatsen en verhalen kwamen we zondagmiddag aan in Breukelen waar mijn ouders zelf getrouwd zijn. Klaar zijn we nog niet, en ook de jeugdherinneringen van mijn moeder zullen we nog moeten ophalen. Dus we zullen er nog wel een wortelweekeind aan vast knopen. En dat kunnen we iedereen aanraden.

Honderd jaar oude klompen

door Irene Somsen - Johnson [832]

Klompen maken was een ambacht dat door vele boeren in de Achterhoek werd beoefend om in de wintermaanden wat extra inkomsten te genereren. Jan Hendrik Somsen nam zijn klompenmakergereedschappen mee toen hij in 1881 naar Amerika emigreerde.

Het uit Nederland meegebrachte klompenmakersgereedschap. (foto Emma Somsen)

Jan Hendrik Somsen [308], de grootvader van mijn man Donald Somsen [831], zijn grootmoeder en drie kleine kinderen emigreerden in juli 1881 vanuit Aalten naar Amerika en vestigden zich in de staat Wisconsin. Jan Hendrik Somsen had zijn klompenmakergereedschap meegenomen. Klompen maken was een vak dat hij goed beheerste.

Naast het boerenbedrijf putte hij ook inkomsten uit het maken van klompen voor mensen uit de buurt. Wilgenhout en het hout van de Amerikaanse linde waren volop aanwezig rondom de boerderij. Ooit maakte hij in 1911 een paar klompen voor een klein meisje dat binnen-

Madison Lee Reed en overgrootvader Donald Somsen

kort haar 101ste verjaardag viert. Haar dochter gaf de klompen aan Donald omdat ze vond dat ze in de Somsen familie thuis hoorden. De kleine Madison Lee Reed, onze twee jaar oude achterkleindochter is met haar overgrootvader Donald op de foto te zien met deze oude klompen aan..

Wat een prachtige herinnering aan het vakmanschap van Jan Hendrik en wat schitterend dat het resultaat ervan zes generaties wordt doorgegeven aan zijn achter-achter-achterkleindochter.

Oproep

Op 4 en 5 september a.s. komt Lois Wernlund McEvoy [3862] uit Texas voor een paar dagen in Nederland met haar dochter Vicki. Lois is de kleindochter van Harmina Somsen [320] die een dochter was van Jan Hendrik Somsen [308], de tweede Somsen emigrant naar de Verenigde Staten in 1881. Harmina was in Aalten geboren maar vertrok naar Amerika als driejarig kind. Ik heb Lois ontmoet tijdens een bezoek aan de VS in 1998 en ook weer op de Somsen reünie in Baldwin (WI) in 2002 en ze bleek zeer geïnteresseerd te zijn in onze familiegeschiedenis.

Zijn er mensen in onze familie die het leuk vinden om gezamenlijk iets met haar te ondernemen als ze in september in Nederland is?

Het programma is nog geheel open, maar men kan denken aan een bezoekje aan Amsterdam, waar ze verblijft. Of we kunnen een Somsen-tour langs een aantal Somsen-plaatsen in de Achterhoek maken met afsluitend een pannenkoekmaaltijd in Erve Kots of iets dergelijks.

Wie belangstelling of ideeën heeft wordt vriendelijk verzocht contact op te nemen met Johan Somsen: johan.f.somsen@wxs.nl

Herbert Somsen uit Aalten vertrok naar Port St. Lucie in de Staat van de zonneshijn: Florida

door Herbert Somsen [543]

Ik ben geboren op 09-08-1966 in Lintelo, gemeente Aalten, als zoon van Bernardus Christiaan Somsen [513] en Hermien Somsen- Klanderman [515] en groeide op het landbouwbedrijf van mijn ouders op en zorg nu voor top zaad in Amerikaanse bodem.

Na de lagere school, vervolgde ik mijn opleiding op de Lagere en de Middelbare landbouwschool, richting melkveehouderij en zuivelproductie. Nadat ik in 1985 slaagde, werkte ik een jaar op een gemengde melkveehouderij. Mijn droom was zelf een melkveehouderij te beginnen, maar dat ging niet door. In 1987 kreeg ik

een baan bij Hoopman Onderzoek en Ontwikkeling in IJzerlo, gem. Aalten. In 1990 veranderde de naam bij Hoopman in International Seed Technology. In de jaren daarna van 1991 tot 1996 ging ik naar Amerika om daar bij het Amerikaanse dochterbedrijf, Seed Coating Company in Yuma, Arizona, trainingen te verzorgen en mijn kennis over te dragen. Dit gedurende vijf jaar met een verblijf van vijf maanden in Yuma en de andere maanden in IJzerlo op het moederbedrijf. Intussen had ik een leuke vrouw leren kennen en besloot ik in 1996 voorgoed naar Yuma te gaan. Een paar jaar later verhuisde het bedrijf naar Gilroy, Californië en ik verhuisde mee om mij in San Juan Bautista te vestigen, een klein plaatsje dichtbij Gilroy. Na mijn huwelijk in 2001 ging ik voor een soortgelijk bedrijf werken, dat ook in Florida gevestigd is. Mijn vrouw en ik pakten in 2002 onze spullen weer in en verhuisden naar Florida waar wij een huis kochten. Hier ging ik mij meer met het onderzoekswerk bezig houden. Helaas zorgde een orkaan in 2004 ervoor dat ons huis werd beschadigd. Binnen ons huwelijk kwamen spanningen en dat liep in 2005 uit op een scheiding. In dit mooie warme Florida vond ik een nieuwe vriendin, Carmen Rodrigues uit Puerto Rico, waarmee ik nu samenwoon.

Herbert Somsen [543] en Carmen Rodriguez [5966] voor hun huis bij de trompetbloem, de bloem van de staat Florida

Ik hou mij in Florida bezig met de ontwikkeling van het productmatig omhullen van klein, onhandelbaar zaad, zoals o.a. slazaad. Wij ommantelen het zaad tot een korrelvorm met als gevolg een goed hanteerbaar product zodat het gemakkelijk machinaal te zaaien is.

Het productie proces dateert uit 1930, maar het op grote schaal gebruiken van het pil of korrelvormig omhulde zaad, kwam pas rond 1960 op gang. Dit werd het eerst in Europa toegepast. Het verder ontwikkelen van de verschillende deklaag poeders om de zaadjes te omhullen komt uit een technologie die in de farmaceutische industrie wordt toegepast. Dit alles zorgt ervoor dat bijzonder kiemkrachtig zaad op de meest efficiënte wijze gezaaid kan worden met een hoge opbrengst.

De zaaimachines die in de 70er jaren in Californië werden ontwikkeld en toegepast werkten al veel nauwkeu-

riger dan het tot dan toe gebruikelijke, handmatige zaaien.

Door toepassing van door coating omhuld zaad konden daar speciale zaaimachines voor gemaakt worden die heel nauwkeurig de zaden op een vaste zaai-stand en diepte in de aarde planten. Dat heeft als voordeel dat tussentijds ook onkruiden gemakkelijker verwijderd en bestreden kunnen worden zonder beschadiging van de opkomende plantjes. Natuurlijk is daarvoor de machinale oogst van de planten ook veel gemakkelijker geworden.

In de Verenigde Staten is sla, het belangrijkste plantaardige gewas uit deze omhulde zaadjes. Ruwweg 95.000 Ha (235.000 acres).

Machinaal geplante slavelden

De groenten -en siergewaszaden die geschikt zijn om in deze omhulde pilvorm of korrelvorm te gebruiken zijn: kool, wortel, selderie, andijvie, diverse bonensoorten, ui, paprika en tomaat.

Voor siergewassen zijn dat o.a: begonia, Vlijtig Liesje, goudsbloem en petunia.

Alfalfa en de tabak zijn twee agronomische gewassen waarvan het zaad met een laag bedekt is.

De markt voor zaad in pilvorm groeit nog steeds en onze klanten komen uit 15 landen over heel de wereld zodat er partner bedrijven zijn die met de opgedane kennis vanuit het moederbedrijf in Florida de wereld veroveren. (Door de redactie aangepast)

Kranten rondbrengen is gezond werk

door Harry Somsen [146]

Iedere Woensdagmiddag, 24 jaar lang, fietsten Bernardus Christiaan Somsen [513] 80 jaar en zijn vrouw Hermina Johanna Somsen - Klanderman [515] 75 jaar, uit de Prinsenstraat in Aalten om de weekkrant Aalten Vooruit te bezorgen.

Elke woensdagochtend kwam Bernard op tijd in het depot van Joke Schulingkamp kijken of Aalten Vooruit er al was. "Misschien zijn ze wel eens gek van mij geworden", zegt hij achteraf. Vroeg in de middag gingen Bernard en Hermien altijd samen op pad om de

krant te bezorgen. In "hun" wijk Lintelo, kenden ze de boeren allemaal en werd er vaak een praatje gemaakt. Ook hun zonen bezorgden, gedurende hun middelbare school periode, de krant, maar stopten daarmee vanwege werk of studie. Hun ouders gingen dan wel door. "Zelf ben ik niet zo'n fietser", zegt Bernard, maar kranten bezorgen is meer op- en afstappen dan fietsen". Toch is hij blij dat een stel enthousiaste jongens het van hun over wilden nemen.

De lezers van Aalten Vooruit moeten nu, na 24 jaar, soms even geduld hebben want zo vroeg in de middag als het echtpaar Somsen langs kwam, redden deze schoolgaande jongens het niet.

Bernard en Hermien zittend op hun kranten

Uiteraard blijven ze nog wel fietsen, maar de verplichting om elke woensdag middag te bezorgen is voorbij.
Bron: Aalten Vooruit d.d. 09-07-2008

Gemeente Aalten eert Rudolf Brunsveld

door Harry Somsen [146]

De gemeente Aalten heeft tijdens de zomerfeesten van 2008 in IJzerlo de "Somsen cateraar" Rudolf Brunsveld Koninklijk onderscheiden: hij werd Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Burgemeester Berghoef van de gemeente Aalten speldde de bijbehorende versierselen op bij " onze" Rudolf. Deze onderscheiding kwam voor hem als een volkomen verrassing, maar is zeer terecht toegekend aan Rudolf die niets vermoedend gekleed was in zijn bakkerskleding en zijn vrouw had haar schort nog voor. Rudolf zet zich naast zijn drukke dagelijks werk in zijn buurtsuper in voor o.a.: de Vereniging Ons Aller Belang IJzerlo, de Gemengde Zangvereniging Vriendschap, basis school 't Wamelink, de Oranje vereniging en de reserve Politie.

Ook zijn vrouw deelde in de feestvreugde, zij kreeg een prachtige bos bloemen. Samen genoten zij van een warm applaus en een muzikale hulde van muziekvereniging Crescendo.

Rudolf verzorgt jaarlijks de barbecue bij het Somsen Weekeind en verzorgde de catering bij de Wereldwijde Somsen reünie in 2007.

Rudolf Brunsveld samen met zijn vrouw en de versierselen

50 Jaar Getrouwd

Gezinus (Gus) Somsen [97] en Pieterella Cornelia (Elly) [469] Velders uit Hogeveen vierden op 9 mei 2008 met hun kinderen en kleinkinderen hun 50 jarige trouwdag. Op 10 mei vierden zij dit heuglijke feit met

broers, zusters, verdere familieleden en vrienden. Het was schitterend weer en zaterdag kon men bij de receptie buiten op het terras zitten.

Zo kom je op de TV

door Theo Somsen [227]

Op een dag ligt er een uitnodiging in je brievenbus: of je op die en die dag maar wilt komen opdraven voor de voorselectie van een landelijk bekende televisie-kennisquiz. Ja, dan ga je toch?

Stiekem gedoe.

Hester van der Zaan, de dochter van mijn bevriende collega en dorpsgenoot Jan van der Zaan, vond dat Jan en ik wel genoeg kennis in huis hadden om deel te nemen aan de televisiequiz "Twee voor Twaalf". Ooit opperde zij dat idee maar Jan en ik voelden er niets voor. Hester wél en heimelijk meldde zij ons aan, waarbij ze samenspande met haar moeder Greet en mijn vrouw Josette. Want er moesten wel allerlei paperassen met persoonsgegevens worden ingevuld en pasfoto's aangeleverd!

De voorselectie

Fase 1 lukte: zonder dat wij het wisten overleefden wij n.l. de schriftelijke schifting.

Toen vervolgens de uitnodiging op de deurmat viel en wij verzocht werden ons te melden voor een kennistest brak fase 2 aan.

En dus reden Jan en ik op een zaterdagmorgen in september 2008 naar de VARA-studio op het Mediapark in Hilversum. Er waren die dag ongeveer 25 duo's uitgenodigd voor een schriftelijke test. Aan lange tafels en gescheiden van elkaar moest een ieder in 1 uur 100 kennisvragen beantwoorden. Alles uit het hoofd en niks "multiple choice".

Tijdens de ons aangeboden lunch werden de antwoorden beoordeeld en toen was het wachten op de uitslag. Wel, 90% van de duo's werd vriendelijk bedankt en kreeg als aandenken een tasje met VARA-gadgets. Jan en ik werden echter uitgenodigd even mee te komen en daar kwamen wij oog in oog te staan met Astrid Joosten en de bedenker van al die vragen: Ruud van Marion. Heel verrassend en ik begreep dat zowel Jan als ik meer dan 50 antwoorden goed hadden (de minimumnorm) én wij samen meer dan 75 (want ja, je moet elkaar wél aanvullen).

Het was overigens de tweede keer dat ik Astrid Joosten ontmoette, want op 23 januari 1992 opende British Petroleum een vestiging op het nieuwe Transport Centrum Twente bij Oldenzaal, waar ook het hoofdkantoor van het Douanedistrict Enschede was gevestigd. Astrid Joosten was op die openingsavond de ladspeaker en zij interviewde toen tal van bedrijfsdirecteuren, w.o. het hoofd van de Belastingdienst/Douanedistrict Enschede en dat was ik op dat moment.

Uiteraard heb ik het daar met haar in het kader van de quiz nimmer over gehad.

België (Vlaanderen)-Nederland: eerste ronde.

Fase 3: Op 23 februari 2009 werden de opnamen gemaakt voor de uitzending op 26 februari.

Vooraf ontmoetten wij onze tegenstanders: het echtpaar Fons de Clerck en Marjan Mattez, twee Vlamingen uit Gent (België). Allervriendelijkste mensen, die net zoveel van Nederland houden als ik van Vlaanderen!

Na geschminkt te zijn en wegwijs gemaakt in de stu-

Astrid Joosten

dio-opstelling met zeker wel 12 mensen (camera, geluid, regie et cetera), brak het uur 'U' aan.

Onze rolverdeling was de volgende: Jan zou de vragen beantwoorden (uiteraard mocht ik dat ook) en ik zou de antwoorden opzoeken die wij niet meteen konden geven.

Zowel Jan als ik voelden ons ontspannen en konden goed uit de voeten met de twee eerste vragen. Jan wist de eerste en ik de tweede. Dat gaf vertrouwen!

Maar om kort te gaan: Van de 12 vragen wisten wij er 8 meteen goed te beantwoorden. De resterende 4 vragen moest ik opzoeken en dat kost natuurlijk tijd en dus punten. Het antwoord op twee van de vier vragen wist ik te vinden, op één gaf ik een fout antwoord en één bleef onvindbaar.

Uiteindelijk hadden wij dus 10 van de 12 vragen goed en daarmee ook 10 goede letters voor het nog te vinden woord. Na het 'kopen' van vier letters (wat ook weer punten kostte) begrepen wij dat het te vinden woord 'geldschietter' moest zijn. Dat was juist, hetgeen gelukkig nog bonuspunten opleverde.

Jan van der Zaan en Theo Somsen

België (Vlaanderen)-Nederland: tweede ronde.

Na ons optreden mochten wij plaatsnemen om te zien hoe het onze Vlaamse tegenspelers zou vergaan. Wij koesterden enige hoop, want zij moesten het antwoord op veel meer vragen opzoeken; en dat kost punten!

Marjan bleek echter een betere opzoeker dan ik en dus kostte hen dat minder punten. Ook zij ontdekten het te vinden woord en wat bleek: hun uiteindelijk puntentotaal was hoger dan het onze.

Heel aardig was dat Astrid nog aan ons vroeg of wij het antwoord wisten op één van de door hen gemiste vragen. En 'natuurlijk' wisten wij dat, maar dat hielp natuurlijk niet echt meer...

Reacties achteraf

Jan en ik hebben genoten van dit hele gebeuren!

En wij kregen tal van (vaak onverwachte) vriendelijke reacties uit het hele land van bekenden, die deze quiz wekelijks volgen en die Jan en mij tot hun verrassing zagen acteren.

FAMILIEBERICHTEN

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereiken.

Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie.

Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden en hierover te berichten in Somsen Horizon.

Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten (als kan mét een foto!) toezendt aan ons secretariaat: Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren:

02-11-2007: Amália [5970], d.v. Miguel Somsen [467] en Rita de Almeida Fernandes [5967]

25-06-2008: Tymo Ben [5971], z.v. Arnold Edgar Somsen [2041] en Thirza Altagracia Beaumont [4821]

10-04-2008: Boaz Berend [5979], z.v. Franciscus Antonius Nicolaas (Franck) Hogervorst [4933] en Isolde Elise Somsen [550]

27-05-2008: Megan Isabella [6036], d.v. Richard van der List [5758] en Adrie van Dijk [185]

26-08-2008: Silvano Rath [5984], z.v. Kay Somsen [1200] en Desiree Rath [5983]

17-09-2008: Claire Anastasia [6383], d.v. Robert Merwin Cummings [6371] en Leah Stello [6382]

21-10-2008: Timo Oskar Ferdi [5978], z.v. Gerhard Oskar Friedrich Killian [5977] en Natascha Joanne Somsen [2882]

28-11-2008: Bo Ramon [5990], z.v. Jelle Spruijt [5989] en Kim Rháisa Somsen [700]

14-02-2009: Sven Senne Marijn [6156], z.v. Bernd Somsen [1277] en Marjolijn Frederieke Korevaar [5487]

07-04-2009: Lukas Emanuel [6414], z.v. Guido Reijnen [5456] en Janine Petra Schoch [5457]

**Amalia
Somsen**

**Tymo Ben
Somsen**

**Megan Isabella
van der List**

**Timo Oskar
Ferdie Kilian**

**Bo Ramon
Spruijt**

**Lukas Emanuel
Reijnen**

Gehuwd:

20-06-2008: Jasper Roald Somsen [1197] en Frederica Paulina Jochiena (Jolanda) Gouda [5982]

Geregistreerd partnerschap:

27-10-2008: Niels Somsen [1199] en Kathlene Schuurman [5985]

Overleden:

13-07-2001: Willemina Johanna (Hanna) Huinink [1397], 86 jaar, Ommen

07-10-2004: Arend Tibben [3751], 89 jaar, Ommen

17-12-2005: Jozina (Josien) van Rooijen [3748], 89 jaar, Grimsby, ON. Canada

01-07-2007: Margaret Plasier [5193], 85 jaar, Ontario, CA. USA

19-12-2007: Duane Donald Pedersen [2659], 83 jaar, Othello, WA. USA

12-02-2008: Joe Zuidema [3202], 90 jaar, Holland, MI. USA

08-03-2008: Eugene Robert Byrne [2790], 86 jaar, Janesville, WI. USA

16-03-2008: Doyle Albert (Tim) Tousley [828], 86 jaar, Bemidji, MN. USA

25-05-2008: Evertine Hermanna (Tine) Somsen-Schotman [675], 80 jaar, Wassenaar

07-07-2008: Arnold Somsen [50], 84 jaar, Alphen aan den Rijn

05-12-2008: Grada Johanna Somsen-Oldenhavé [978], 91 jaar, Aalten

24-01-2009: Bernard Hendrik (Bernard) Huinink [1401], 85 jaar, Woodstock, ON. Canada

22-02-2009: Grada Hendrika Cernéus-Somsen [1799], 83 jaar, Eibergen

12-06-2009: Margaretha Marianne (Greetje) Somsen-Tol, [152], 76 jaar, Heemstede

Foto Achterzijde: Winter in Epe, door de lens van Johan Somsen

